

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobkyně: **R. M.**, bytem X, zast. JUDr. Miroslavem Kříženeckým, advokátem se sídlem České Budějovice, Na Sadech 2033/21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Generální ředitelství hasičského záchranného sboru České republiky**, se sídlem v Praze 414, Kloknerova 26, o žalobě proti rozhodnutí generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky ze dne 26. dubna 2011, č. j. MV-34803-4/PO-K-2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 26. dubna 2011, č. j. MV-34803-4/PO-K-2011, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6.800,- Kč, k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Miroslava Kříženeckého, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „žalovaný“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje (dále též „správní orgán I. stupně“), ze dne 18. února 2011, ev. č. HSCB-16/PAM-2011, jímž byla žalobkyně propuštěna dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „služební zákon“), ze služebního poměru.

Žalobkyně v podané žalobě namítala nezákonnost rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost. Uvedla, že byla propuštěna ze služebního poměru z důvodu pozbytí

osobnostní způsobilosti k výkonu služby v bezpečnostním sboru. Podkladem pro toto rozhodnutí byl závěr psychologa bezpečnostního sboru, který je rovněž nepřezkoumatelný. Poukázala na velmi strohá odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jejichž obsahem je pouze konstatování, že žalobkyně byla závěrem psychologa shledána osobnostně nezpůsobilou k výkonu služby u žalovaného.

Žalobkyně s takovým postupem nesouhlasí s tím, že je neměla možnost závěr psychologů jakkoli přezkoumat. Navíc je závěr psychologa zmatečný, neboť v něm psychologka zkonstatovala osobnostní nezpůsobilost žalobkyně k výkonu služby s poukazem na dle § 2 písm. c) vyhl. č. 487/2004 Sb. Obsahem citovaného zákonného ustanovení však je, že: „důvodem zjišťování osobnostní způsobilosti je domněnka, že příslušník je dočasně nebo trvale osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru“, což ale nemůže být současně důvodem osobnostní nezpůsobilosti žalobkyně. Absentuje zde rovněž tvrzení psychologky, zda je osobnostní nezpůsobilost žalobkyně dočasného či trvalého rázu.

Druhá žalobou uplatněná námitka spočívá v nesprávném procesním postupu správních orgánů. Žalobkyně tvrdila, že jí nebyla dána možnost nahlédnout do podkladů a výsledků vyšetření psychologa. V tom spatřuje porušení čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod a možnost svévolného správního uvážení při rozhodování ve věci.

Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. Stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření podaném k žalobě žalovaný uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí s tím, že postupoval v souladu se služebním zákonem. Poukázal na objektivitu posouzení věci psychologem, neboť žalobkyně byla posuzována mimo působnost psychologa v místě působnosti služby. Zdůraznil, že z hlediska služebního zákona je v dané věci rozhodné pouze stanovisko psychologa bezpečnostního sboru, který zpracovává závěr. Proto nemohl vzít v úvahu psychologické vyšetření PhDr. D. Č., provedené na objednávku žalobkyně. Přesto byla zpráva z tohoto psychologického vyšetření předána služebním funkcionářem služebnímu psychologovi, jak dokládá služební záznam ze dne 2.12.2010. Nepřesný odkaz psychologického závěru byl zhojen závěrem vedoucího psychologa pod č. j. MV-18221-3/PO-IZS-2011.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Soud o věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterým je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadení rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Dle § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona příslušník musí být propuštěn, jestliže podle posudku psychologa bezpečnostního sboru pozbyl osobnostní způsobilost k výkonu služby.

Dle § 79 odst. 2 téhož zákona osobnostní způsobilosti příslušníka posuzuje psycholog psychologického pracoviště bezpečnostního sboru. Proti závěru psychologa o osobnostní

způsobilosti může podat příslušník návrh na přezkoumání vedoucímu psychologického pracoviště bezpečnostního sboru.

Dle § 174 odst. 1 písm. a), b) téhož zákona účastník má právo a) nahlížet do spisu a pořizovat si z něj výpisy, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení svých práv a oprávněných zájmů, vyjádřit v řízení své stanovisko, klást otázky svědkům a znalcům, b) vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění.

Dle § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhoví žádosti účastníka v plném rozsahu.

Dle § 2 písm. c) vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, ve znění rozhodném (dále jen „vyhláška“), důvodem zjišťování osobní způsobilosti je domněnka, že příslušník je dočasně nebo trvale osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru.

Dle § 5 téže vyhlášky závěr psychologa vždy musí obsahovat alespoň tyto náležitosti: (a) jméno (jména), příjmení, akademický titul a datum narození posuzované osoby, sdělení, zda posuzovaná osoba je nebo není osobnostně způsobilá pro výkon služby v bezpečnostním sboru nebo na služebním místě v rámci bezpečnostního sboru, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek osobnostní způsobilosti, (b) název psychologického pracoviště a otisk jeho razítka nebo na služebním místě v rámci bezpečnostního sboru, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek osobnostní způsobilosti, (c) titul, jméno (jména) a příjmení psychologa, který osobnostní způsobilost zjišťoval a jeho vlastnoruční podpis, (d) datum vyhotovení, (e) poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání závěru vedoucímu psychologického pracoviště bezpečnostního sboru (dále jen „vedoucí psycholog“).

Dle § 6 odst. 1,2,3,4 téže vyhlášky vedoucí psycholog posoudí na návrh oprávněné osoby závěr psychologa, který osobnostní způsobilost zjišťoval, nebo určí k jeho posouzení psychologa bezpečnostního sboru, který v daném případě u posuzované osoby nezjišťoval osobnostní způsobilost. Posouzení se provede bez zbytečného odkladu a vedoucí psycholog vyrozumí posuzovanou osobu nejpozději do 30 dnů od doručení návrhu. (2) V přezkumném řízení se posuzují metody použité při zjišťování osobnostní způsobilosti a správnost jejich vyhodnocení. K posouzení správnosti závěru psychologa si může vedoucí psycholog zřídit jako svůj poradní orgán komisi složenou z psychologů bezpečnostních sborů. Členem komise nemůže být psycholog, který v daném případě u posuzované osoby zjišťoval osobnostní způsobilost. (3) Vedoucí psycholog, jím zřízená komise nebo jím určený psycholog bezpečnostního sboru provede znovu zjišťování osobnostní způsobilosti posuzované osoby, je-li to nezbytné k posouzení závěru. Vedoucí psycholog nebo jím určený psycholog bezpečnostního sboru sdělí posuzované osobě termín nového zjišťování osobnostní způsobilosti prostřednictvím služebního funkcionáře. (4) Vedoucí psycholog vydá o výsledku přezkoumání závěr, kterým závěr psychologa potvrdí nebo změní. Závěr vedoucího psychologa se vydává v listinné podobě ve třech stejnopisech. Pro náležitosti závěru vedoucího psychologa se přiměřeně použije ustanovení § 5.

Soud o věci uvažil takto:

Podstatou sporu je posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru na základě závěru psychologa bezpečnostního sboru, že žalobkyně není osobnostně způsobilá k výkonu služby u žalovaného, a posouzení, zda se

správní orgány dopustily žalobkyní tvrzené procesní vady – nemožnost nahlédnout do podkladů a výsledků vyšetření psychologa.

K tomu z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a vyjádření žalovaného k podané žalobě vyplynulo, že žalobkyně byla zaměstnána ve služebním poměru u Hasičského záchranného sboru (dále též „HZS“) České Budějovice. V roce 2010 měla na pracovišti pracovní problémy, byla přesvědčena, že její neobjektivní pracovní hodnocení je projevem bossingu ze strany jejího přímého nadřízeného (námítky žalobkyně ze dne 10.11.2010 proti služebnímu hodnocení ze dne 3.11.2010). Z těchto důvodů dne 30.11.2010 na doporučení JUDr. Kříženeckého podstoupila psychologické vyšetření u PhDr. D.Č., klinické psycholožky (zpráva PhDr. D. Č., klinické psycholožky ze dne 30.11.2010). Dne 2. 12. 2010 žalobkyně předala zprávu ze svého psychologického vyšetření ze dne 30.11.2010 psycholožce HZS Jihočeského kraje PhDr. M. M., která ji následně předala správnímu orgánu I. stupně. Ten zprávu vrátil psychologickému pracovišti HZS (služební záznam ředitele Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje plk. Ing. L.B. ze dne 2. prosince 2010).

Dne 3. 1. 2011 požádal správní orgán I. stupně o provedení psychologického vyšetření žalobkyně dle zákona o služebním poměru s tím, že žalobkyně dlouhodobě vyvolává konflikty na pracovišti, úroveň konfliktů má stoupající intenzitu a vztah žalobkyně k přímému nadřízenému dosahuje již agresivních a nerespektujících projevů. Navíc žalobkyně zanedbala služební povinnost (Žádost o provedení psychologického vyšetření ze dne 3.1.2011).

Dne 12. 1. 2011 vyhotovila psycholožka z psychologického pracoviště HZS ČR Mgr. M.Č. závěr psychologa, podle kterého byla žalobkyně shledána osobnostně nezpůsobilou k výkonu služby dle § 2 písm. c) vyhlášky o osobnostní způsobilosti. Závěr je opatřen otiskem razítka příslušného psychologického pracoviště a vlastnoručním podpisem psycholožky Mgr. M. Č., je zde uvedeno jméno, příjmení a datum narození žalobkyně, název psychologického pracoviště s laboratoří a poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání závěru psychologa vedoucímu psychologovi HZS ČR (Závěr psychologa ze dne 12. 1. 2011, ev. č. GRPSP-2/H-2011).

Dne 31. 1. 2011 žalobkyně podala návrh na přezkoumání závěru psychologa. V návrhu uvedla, že za 8 let služby, kdy byla vždy hodnocena velmi dobře, došlo ke změně jejího hodnocení v období, kdy se dostala do sporu s milenkou svého bezprostředního nadřízeného. Poukázala na to, že ji již před odjezdem na psychologické zkoumání v Praze služební psycholožka PhDr. M. M. varovala, že testy neudělá a dostane výpověď. Zdůraznila, že se útoky ze strany jejich nadřízených vůči ní stupňují a obává se, aby tím nebylo její hodnocení ovlivňováno.

Dne 11. 2. 2011 vedoucí psycholožka plk. PhDr.Z.V. přezkoumala psychologickou dokumentaci spolu s komisí, složenou z psychologů bezpečnostních sborů, a vydala závěr vedoucího psychologa. V něm potvrdila závěr psycholožky Mgr. M.Č. a uvedla, že žalobkyně není osobnostně způsobilá k výkonu služby v HZS ČR. Také tento závěr je opatřen specifikací žalobkyně, vedoucího psychologa HZS s vlastnoručním podpisem a otiskem psychologického pracoviště HZS ČR MV – Generální ředitelství HZS ČR (Závěr vedoucího psychologa ze dne 11. února 2011 č. j. MV-18221-3/PO-IZS-2011, sdělení o výsledku přezkumného řízení psychologického vyšetření paní R. M. ze dne 14. 2. 2011, č. j. MV-18221-4/PO-IZS-2011).

Dne 18. 2. 2011 správní orgán I. stupně rozhodl o propuštění žalobkyně ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. j) služebního zákona s poukazem na závěr vedoucího psychologa ze dne 11. 2. 2011, kterým byla žalobkyně shledána osobnostně nezpůsobilou k výkonu služby v HZS ČR. Tím byl naplněn zákonem stanovený důvod pro její propuštění

ze služebního poměru (rozhodnutí ředitele HZS Jihočeského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 18. 2. 2011, ev. č. HSCB-16/PAM-2011).

Dne 1. 3. 2011 podala žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání. Uvedla, že splňuje veškeré předpoklady stanovené vyhláškou o osobnostní způsobilosti a pokud v některých bodech docházelo k výkyvům, pak se jednalo o následek bossingu, kterému byla vystavena v posledních letech od svého bezprostředně nadřízeného funkcionáře. Zdůraznila, že její předchozí pracovní hodnocení bylo velmi dobré, obdržela i časté odměny. Je přesvědčena, že se jedná o účelové hodnocení (odvolání ze dne 28. 2. 2011).

Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Konstatoval, že žalobkyně pozbyla osobnostní způsobilost k výkonu služby v bezpečnostním sboru, čímž byl naplněn propouštěcí důvod dle služebního zákona. Závěr vedoucího psychologa bezpečnostního sboru již není dále přezkoumatelný a jako takový je dostatečným podkladem pro její propuštění ze služebního sboru. K tvrzení žalobkyně o bossingu uvedl, že na tuto skutečnost měla upozornit před zahájením psychologického vyšetření, v této fázi řízení již k ní nelze přihlídnout. Doplnil, že pokud se domnívala, že se vůči ní dopouští nadřízený orgán určité diskriminace, mohla postupovat v rámci služební zákona, který jí poskytuje dostatečné množství prostředků k případné obraně. Odmítl se těmito tvrzeními zabývat, stejně jako výplatními listky, doložených žalobkyní o poskytování odměn, neboť nejsou způsobilé prokázat její osobnostní způsobilost k výkonu služby.

Soud posoudil žalobní námitky následovně:

Předně žalobkyně namítala nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost závěru psychologa, žalované rozhodnutí tak neobsahuje dostatečné odůvodnění.

Podle judikatury správních soudů mají správní orgány zásadně povinnost každé své rozhodnutí řádným způsobem odůvodnit. Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při jeho hodnocení. Pokud není z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, proč příslušný orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení, či proč považoval námitky účastníka za liché, mylné či vyvrácené, je toto rozhodnutí nutné považovat za nepřezkoumatelné, a to zejména v situaci, kdy je tato právní argumentace z hlediska účastníka klíčová. Nestačí, pokud je zde pouze uvedena nesprávnost dané argumentace, avšak není uvedeno, v čem konkrétně tato nesprávnost spočívá (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2Afc 24/2005 ze dne 14. července 2005, publikován pod č. 689/2005 Sb. NSS).

Soud při přezkoumání vyšel také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21.6.2013, č. j. 6 Ads 19/2013-35, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval: „*Posudek, resp. závěr psychologa bezpečnostního sboru ve smyslu vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, je stěžejním podkladem správního rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Je odborným závěrem, o němž si správní orgán, a resp. soud, nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí a zkušeností učinit úsudek sám, nicméně i takový závěr soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Musí být především odůvodněn v rozsahu a kvalitě obdobné jako u znaleckých posudků, musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti a vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně skutečností uváděnými vyšetřovaným příslušníkem bezpečnostního sboru*“.

Obdobně pak z rozsudku téhož soudu ze dne 3.4.2013, č.j. 6 Ads 158/2013-24, z něhož se ve vztahu k lékařským posudkům podává : „*Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě*

odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy“.

V projednávané věci obsahuje závěr psychologa ze dne 12.1.2011 a závěr vedoucího psychologa ze dne 11.2.2011 pouze strohé konstatování, že žalobkyně pozbyla osobnostní způsobilost k výkonu služby u HZS, aniž by uvedené závěry byly jakkoliv blíže zdůvodněny či vysvětleny. Kromě toho závěr psychologa ze dne 12.1.2011 obsahuje odkaz na ust. § 2 písm. c) vyhlášky, ačkoliv toto zákonné ustanovení obsahuje pouze důvod, pro který je osobnostní způsobilost příslušníka zjišťována, tj. domněnka, že je příslušník dočasně nebo trvale osobnostně nezpůsobilý k výkonu služby v bezpečnostním sboru. Byť oba posudky mají minimální obligatorní obsahové náležitosti stanovené v § 5 vyhlášky, nemohou požadavky, kladené vyhláškou na závěr psychologa, omezovat povinné náležitosti rozhodnutí služebního funkcionáře ve smyslu ust. § 181 odst. 5 služebního zákona, podle kterého v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Služební funkcionář je odpovědný za řádný průběh správního řízení a za dodržení procesních náležitostí řízení, včetně řádného odůvodnění svého rozhodnutí a vypořádání relevantních námitek.

Ve světle výše citovaných zákonných ustanovení a judikatury správních soudů je přitom posudek, resp. závěr psychologa bezpečnostního sboru ve smyslu vyhlášky, stěžejním podkladem rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru podle § 42 odst.2 písm.j) služebního zákona, tedy odborným závěrem, o němž si správní orgán ani soud nemůže pro nedostatek odborných znalostí učinit úsudek sám. To však neznamená, že mají rezignovat na hodnocení posudku jako důkazu podle zásad vymezených pro přezkumnou činnost. Posudek musí být odůvodněn v rozsahu a kvalitě obdobné jako u znaleckých posudků, musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti a vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, které uvedl vyšetřovaný příslušník. To se z obsahu obou závěrů služebních psychologů nepodává. Za situace, kdy závěr služebního psychologa Mgr. M. Č. ze dne 12.1.2011 požadované náležitosti nemá, byla možnost žalobkyně zpochybnit tento závěr podle § 6 vyhlášky jen velmi omezená. Své povinnosti řádně přezkoumat předchozí závěr psychologů podle zmíněného ust. § 6 vyhlášky nemohl dostát ani vedoucí psycholog. Není totiž zřejmé, jak mohl posoudit metody použité při zjišťování osobnostní způsobilosti a správnost jejich vyhodnocení, a uvážit, zda existovaly předpoklady pro opětovné zjišťování osobnostní způsobilosti žalobkyně. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, zřídil vedoucí psycholog pro přezkumné řízení komisi jako svůj poradní orgán. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudků je dán v tom, aby se komise vedoucího psychologa vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, zejména těmi, které namítá posuzovaný, a aby své závěry náležitě zdůvodnila. Služební psychologové a správní orgány obou stupňů měly přitom k dispozici nejméně zprávu z psychologického vyšetření žalobkyně u PhDr. D. Č., poznatky o pracovních problémech žalobkyně na pracovišti, její vyjádření o zdroji jejích psychických problémů-bossingu na pracovišti, jakož i její upozornění na možnou podjatost služebních psychologů (varování psychologů PhDr. M., že žalobkyně testy neudělá a dostane výpověď).

Vady esenciálního podkladu pro rozhodnutí služebního funkcionáře o propuštění žalobkyně ze služebního poměru způsobily nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že podle ust. § 181 odst. 5 služebního zákona uvede služební funkcionář v odůvodnění svého rozhodnutí důvody jeho vydání, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a

s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Zásadní podklad rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru byl sám o sobě nepřezkoumatelný a žalovaný ani správní orgán I.stupně z něj proto neměly vycházet. Jejich úvahy ve smyslu zmíněného ust. § 181 odst. 5 služebního zákona jsou tak rovněž nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Uvedené mělo za následek zrušení žalobou napadeného rozhodnutí soudem.

Naproti tomu soud nemohl vejít na námitku žalobkyně, spočívající v neumožnění nahlédnout do podkladů a výsledků vyšetření psychologa. Podle shora uvedeného ust. § 174 odst. 1,2 služebního zákona má účastník právo nahlížet do spisu a pořizovat si z něj výpisy, navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení svých práv a oprávněných zájmů, vyjádřit v řízení své stanovisko, klást otázky svědkům a znalcům. Má právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění. K realizaci těchto procesních práv je však třeba aktivity ze strany účastníka řízení v duchu zásady „každý si střeží svá práva“. Spisový materiál projev takové aktivity ze strany žalobkyně neobsahuje a nelze tak učinit závěr, že by jí ze strany správních orgánů nebylo umožněno do podkladů pro rozhodnutí nahlédnout. Jeho obsahem totiž není písemná žádost či jakýkoliv projev, ze kterých by bylo možné dovodit, že žalobkyně o možnost seznámit se s podklady a výsledky vyšetření usilovala, a to bez ohledu na to, že správní spis předložený soudu podklady a výsledky vyšetření, na nichž psycholog svůj závěr vystavěl, neobsahuje. Je tedy na žalobkyni, aby poté, kdy bude správní spis v souladu se shora uvedeným právním názorem soudu doplněn, svá procesní práva realizovala.

Na základě výše uvedených skutečností soud podle ust. § 78 odst.1, 4 ve spojení s ust. § 76 odst.1 písm.a) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost, spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. . Žalobkyně měla ve věci úspěch, soud jí proto přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 2.100,-Kč = 4.200,-Kč, a dvěma paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 300,-Kč=600,-Kč. Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, činí 6.800,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Miroslava Kříženeckého.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. října 2014

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková